

عنوان مقاله:

ارزیابی ژنتیپ های گندم نان برای تحمل خشکی با استفاده از صفات آگرو-فیزیولوژیک

محل انتشار:

نشریه زراعت دیم ایران، دوره 2، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندها:

عزت الله فرشادفر - دانشگاه رازی کرمانشاه

فرزاد مرادی - دانشجوی سابق دانشگاه رازی کرمانشاه

رضا محمدی - معاونت موسسه تحقیقات کشاورزی دیم-کرمانشاه

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی خصوصیات زراعی و فیزیولوژیک موثر در تحمل خشکی در ۲۰ ژنتیپ گندم نان، آزمایشی در دو شرایط تنفس (دیم) و بدون تنفس (آبیاری) در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار در شرایط مزرعه و در شرایط آزمایشگاه در قالب طرح کاملاً تصادفی در سال زراعی ۱۳۸۳-۸۴ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دیم سرازورده کمانشاه اجرا شد. ژنتیپ ها بر اساس بrixی صفات زراعی و فیزیولوژیک در مزرعه و آزمایشگاه مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج حاصل از تجزیه واریانس و مقایسه میانگین صفات نشان داد که بین ژنتیپ های مورد بررسی اختلاف آماری معنی دار وجود دارد. ژنتیپ شماره ۱۷ (مرودشت) با بالاترین میزان عملکرد در شرایط بدون تنفس از بالاترین میزان شاخص تحمل خشکی (STI) و شاخص تحمل (TOL) برخوردار بود و ژنتیپ شماره ۲۰ (سرداری) با بیشترین پتانسیل عملکرد در شرایط تنفس کمترین میزان شاخص TOL را داشته و از STI متوسطی برخوردار بود. بر اساس نتایج حاصل از تجزیه رگرسیون، میزان پرولین، محظوی کلروفیل، روز تا ظهرور سنبله، طول پدانکل، ارتفاع بوته و وزن هزار دانه در مجموع ۶۰٪٪ از تغییرات عملکرد دانه در شرایط تنفس خشکی را توجیه نمودند. بر اساس نتایج حاصل از تجزیه به مولقه های اصلی و با پلات، ژنتیپ های شماره ۹، ۱۰ و ۱۱ با داشتن عملکرد نسبتاً بالا در هر دو شرایط تنفس و بدون تنفس دارای میزان پرولین و وزن هزار دانه بالا و میزان شاخص تنفس جوانه زنی و سرعت جوانه زنی بالا بودند. ژنتیپ شماره ۱۷ با بیشترین عملکرد در شرایط نرمال دارای بیشترین میزان کلروفیل فلورسنس، پایداری غشاء سلولی و بیشترین میزان کلروفیل های a و b بود. با توجه به همبستگی بالای شاخص STI با عملکرد دانه در دو شرایط دیم و آبیاری، می توان از این شاخص به عنوان معیار مناسب برای گزینش ژنتیپ های متتحمل به خشکی استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1855244>